

EG TIMES

INTERVIEWS

**SCHOOL NEWS
DIGITAL ART**

**PHYSISCHE GESUNDHEIT WÄREND COVID-19
LAS UNIVERSIDADES MÁS POPULARES DE ESPAÑA**

WINTER 21/22 ISSUE

SCHOOL NEWS

Любов-Мария Бекова, 12 б клас и Станислав Тодоров, 11 а клас от ЕГ „Д-р Петър Берон“, които са тазгодишните стипендианти на Американска Фондация за България, получават едногодишна стипендия в средното образование, област "Езици и хуманитарни науки".

Любов-Мария Бекова, 12 б клас, е класирана на ВТОРО място в националния конкурс за литературно творчество "От Коледа до Васильовден".

Конкурсът е част от Националния календар за изяви по интереси на МОН за учебната 2021/2021 година.

На **НАЦИОНАЛНА УНИВЕРСИТЕТСКА ОЛИМПИАДА ЗА УЧЕНИЦИ**, организирана от Варненски Икономически Университет секция Английски език, Надежда Захариева от 12 г клас се класира на 3-то място в страната, което автоматично ѝ осигурява прием в университета без полагане на кандидатстудентски изпит и освобождаване от такса през първата година.

Ученичката Мира Добромирова Христова от 12г клас спечели първо място в секция „Търговията в XXI - настояще и бъдеще“ от Национална университетска олимпиада на Икономическия университет – Варна.

Тя писа есе на тема : „Глобализацията и световната търговия“, което представи пред комисия и аргументирано защити.

Участието в олимпиадата и отличния резултат и осигуряват ранен прием и избор на специалност в университета.

Велизара Стоева, 9а клас зае 3то място в категория "Поезия" на Есенен турнир по дебати на английски език "БЕСТ". Велизара се състезава като член на клуб "Дебати" към ЕГ „Д-р Петър Берон“.

Станислав Тодоров от 11а на ЕГ и неговият приятел Атанас Иванов от НПМГ спечелиха наградата на публиката в Годишните награди за биоразнообразие и климат 2021 на Българската фондация за биоразнообразие за инициативата си територията на каньона на река Шегава да бъде включена в защитените територии на България.

Младите екозащитници получиха наградата си на официална церемония в гр. София на 29.10.21

След като двама ученици от ЕГ „Д-р Петър Берон“ се класираха на първо място на областния кръг на състезанието по речев и комуникативни умения на английски език в своите възрастови групи, ученичката Белослава Велинова от 10 а клас взе участие в националния кръг, което се проведе онлайн на 6 ноември и се класира на 7 място в страната. Другият класиран за участие в националния кръг ученик от Езикова гимназия- Кирил Шопкински от 8 а клас беше възпрепятстван да участва поради карантината.

КОЛЕДЕН КОНКУРС 2021 за картина, картичка, сурвачка, приказка, стихотворение и сувенир към **ЧИТАЛИЩЕ „БРАТСТВО 1869“ ГР. КЮСТЕНДИЛ**

Наградените ученици от ЕГ "Д-р Петър Берон" в различните категории са:

Картина:

1 място за Моника Пенева 8 клас

2 място за Мария Рудик 10 клас

Картичка:

1 място за Йоана Крумова 8 клас

ПОБЕДИТЕЛИ В ОБЩИНСКИЯ КОНКУРС ЗА ДЕТСКО ТВОРЧЕСТВО „КОЛЕДА Е, СТАВАТ ЧУДЕСА“ 2021

РАЗДЕЛИ "СУРВАКНИЦИ"- III възра. група (VIII – XII клас):

2 място- Мирослава Любенова

РАЗДЕЛ "ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО" III възра. група (VIII – XII клас):

2 място - Любов-Мария Бекова- 12-б клас

РАЗДЕЛ "ЛИТЕРАТУРНО ТВОРЧЕСТВО"- III възра. група (VIII–XII клас)

Раздел „Стихотворение“

1 място – Джулия Христова, 9 в клас

3 място – Борислав Николов, 12 б клас

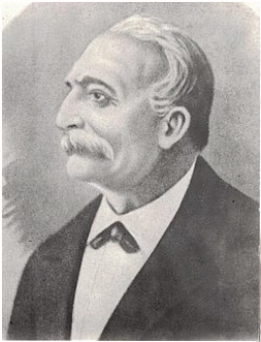
РАЗДЕЛ „Приказка/Разказ“

1 място – Любов-Мария Бекова, 12 б клас

Когато човек не знае добре един език, той, вместо да каже това, което мисли, мисли това, което може да каже.

Атанас Далчев

Овлабяването на чужд език не само разкрива нови хоризонти за професионално развитие, но е и доказано средство за тренировка на мозъка. Фактите говорят, че колкото повече езици изучаваме, толкова по-лесно става усвояването на следващите езици. Според лингвистите владеенето на повече от един език подобрява уменията за аргументиране и е предпоставка за по-добри академични постижения. Научни изследвания сред деца разкриват, че тези, които говорят два езика, са по-добри при разрешаването на проблеми, съдържащи подвеждаща информация.

„Научете първо родния език, после чуждите езици.“ –
Петър Берон

Петър Хаджи Беронич е български лекар, стопански и просветен деец и дарител. Учен-енциклопедист, педагог, философ и естествовик.

Автор на Рибния буквар (1824) – първия български буквар.

Петър Берон е роден през 1799 г. в Котел. За кратко живее в Брашов. Учи в местно килийно училище и в елино-българско училище на даскал Андон Хаджи Кринчу, а след завършването му, започва работа. **На 21-годишна възраст отива в**

Букурещ, където учи в гръцката Княжеска академия, а по-късно с помощ от сънародници – в различни университети в Европа. Учи медицина в Хайделберг и Мюнхен. В Мюнхен слуша лекциите на Фридрих Шелинг и на Лоренц Окен. През 1831 г. защитава докторат и се връща в Румъния. Автор е на около 20 научни труда. Владее девет езика и живее в Париж,

Берлин, Лондон, Виена, Прага и Атина.

Дипломиран лекар, отдава се и на научни занимания.

Петър Берон дарява средства за подкрепа на много български училища. **Той учи и работи активно в Сорбоната (университет в Париж), където е известен като един гениален учен, но беден преподавател. Французите са заплени от този академичен гений, предлагайки му да приеме френско гражданство под името „Пиер Барон“.** Той отказва да приеме гражданство, оставайки си поданик на султана. По време на своето пребиваване в Сорбоната живее на последния етаж на една бедна сграда, където на места покривът е срутен и се вижда небето.

Получава добра заплата, която влага за експерименти в лабораторията по химия.

Продължава да живее в нищета.

През 1824 г. с помощта на просветителя Антон Йованович, издава „Буквар с различни поучения“, или т.нар. „Рибен буквар“. Наречен е така заради изобразените в края на книгата кит и делфин. Всъщност и двата вида животни са бозайници, а не риби. Това е първият български буквар изобщо, и е издаден от Петър Берон в Брашов.

През 1842 г. заминава за Париж и се увлича в изучаването на физико-математическите и природните науки, плод от който труд са неговите научни съчинения, на брой повече от 25 тома. Той често напуска Париж и посещава Румъния по частни дела.

Портрет от Николай Павлович

През 1853 г. Берон прави завещание, преработено през 1867 г. един път, а през 1870 г. втори път. За изпълнител на завещанието си, оставя един комитет с председател родолюбивия българин от Букурещ Евлоги Георгиев. През 1871 г. Берон посещава за последен път Румъния, за да уреди някои въпроси във връзка с имота си, по който има заведено дело пред румънските съдилища. Берон е намерен удушен на 21 март 1871 г. в имението си до Крайова, Румъния.

Паметна плоча на Петър Берон в Хайделберг, детайл

През 1863 г. пише разработка за безжичния морски телеграф. След смъртта му оставените от Берон попечители спечелват съдебното дело, осигуряват имота и изпълват завещанието. От продажбата на имота се получава доста голяма сума, от която малка част бива отделена за котленската община, а останалата – за постройката на Българската мъжка гимназия в Одрин.

„Народът ни има нужда от професионално образование и от знанието на чужди езици“ –

Петър Берон

Георги Сава Раковски е роден като Съби Стойков Попович на 2 април (14 април нов стил) 1821 година в град Котел в семейството на сравнително заможен търговец и занаятчия Стойко Попович и Руска Мамарчева. Дядо му Съби Попович е известен търговец на кожи и поддържа оживени връзки с румънските градове. Чорбаджи Стойко Попович е уважаван терзия, водач на местните еснафи. Той е родом от сливенското село Раково, откъдето идва и приемното фамилното име Раковски. Майката на Раковски, Руска, е сестра на Георги Мамарчев, един от организаторите на Велчовата завера през 1835 година в Търново, капитан от руската армия, който през юли 1829 година освобождава по време на Руско-турската война (1828 – 1829) Котел и Сливен. Това подтиква Съби да смени малкото си име на Георги, в чест на вуйчо си.

В отрязка между 1828 – 1834 година Георги Раковски учи в килийното училище в родния си град, където освен български изучава и гръцки език. През 1834 година постъпва в училището в Карлово, където учител му е Райно Попович. Раковски напуска Карлово през 1836 година заради върлуващата по това време чумна епидемия.

В края на 1837 година заедно с баща си заминава за Цариград, където продължава образованието си в известното гръцко училище в Куручушме, където се подписва като Савас Стефанидис. Там Раковски изучава философия, красноречие, богословие, математика, латински език, физика, химия и други предмети, служи си с френски, персийски и арабски. Под влияние най-вече на Неофит Бозвели, но също така на Иларион Макариополски и Сава Доброплодни, Раковски се включва в борбата за църковна независимост.

Според непотвърдени източници Раковски е с несистемно частно високо образование. Освен родния си български език, като поданик на Османската империя, а по-късно и на Гърция, владее турски език, както и гръцки в двата му варианта. Овладеява говоримо и писмено и няколко европейски езици, сред които сръбски и френски- за непосредствена и за научна цел, английски и др.

Теодораки Стефанов Теодоров е един от пионерите в българската журналистика след Освобождението.

Роден е около 1858г. в Жеравна в богато и известно семейство. Неговият баща и братята му са известни търговци, които по време на Кримската война се преселват в Тулча. Малкият Теодораки се учи първо у дома си от известния учител и просветител, Сава Доброплодни. **Завършва Роберт колеж в Цариград с много добър успех.** По съвет на българския политик Тодор Икономов, роднина на майка му **отива да следва в Париж в Ecole de sciences et politiques.** Теодораки Теодоров е един от първите възпитаници на този известен днес университет.

Когато започва Руско-турската война той прекъсва следването си и става доброволец. Заедно с руските войски преминава р. Дунав при Свищов. Участва в боевете на Шипка. Награден е с Кръст за храброст "Свети Станислав". **След войната се връща в Париж, за да довърши образованието си.** Баща му умира през 1883г. и той трябва да управлява наследството си. Теодораки, високо образован, владее чужди езици- английски, френски, немски, руски, турски и говоримо няколко славянски езика, мечтаещ да стане журналист е далеч от търговия, имоти и сметки и фалира.

Пристига в София през 1889г. и започва работа като ревизор в Санитарната инспекция, първо отговаря за Александровска болница, а после за болниците в Княжеството.

По късно започва работа в Министерството на външните работи като началник на Бюрото по печата..

В София започва да издава "Нов български печат", вестник сходен с виенския "Neue Freie Presse". През 1901г. заедно с Ради В. Радев основават в-к "Новини".

Той е кореспондент на френски, немски и маджарски вестници. Умира на 27 март 1905г. в София в бедност. Съдбата на Теодораки Теодоров, е една от причините, която кара негови приятели журналисти, да предприемат действия за създаване на Дружеството на столичните журналисти- така те смятат, че могат да бъдат защитени техните интереси.

Георги Коритаров е роден е на 10 май 1959 г. (починал на 6 април 2021 г.) в София, а през 1979 г. завършва специалност славянска филология – сърбохърватски език в Софийския университет „Климент Охридски“. Като балканист владее сръбски и хърватски, езици, но също така руски, полски, английски и китайски и дори ползва албански език.

Кариерата си на журналист започва през 90-те години, като парламентарен репортер във вестник „Демокрация“. По-късно работи във вестниците „Демокрация 91“ и „Континент“, а от 1992 г. е в Радио „Свободна Европа“, а по-късно става водач на предаванията „Радиожурнал“, „Светът в 13“, „Преди полунощ“ и „Балкански компас“.

От началото на 2005 г. Коритаров е в Нова телевизия, където води половинчасовото токшоу „Коритаров Live“. По-късно става част от сутрешния блок „Здравей, България“. От 2018 г. Коритаров водеше собствено предаване в Телевизия „Европа“ – „Свободна зона“.

Емануил Попдимитров Попзахариев е роден на 23 октомври 1885 година в село Груинци, Босилеградско. Завършва Кюстендилското педагогическо училище в 1904 г. В периода 1904 – 1906 г. е учител в селата Долни Коритен и Долна Лисина, Босилеградско. Като студент по философия (от 1906) е изключен от Софийския университет заради участие в освиркването на цар Фердинанд I при откриването на Народния театър на 3 януари 1907 г. Записва литература в Монпелие, Франция (1907). Завършва философия и литература във Фрибурския университет, Швейцария (1912). Учителства в Лом и Хасково (1912 – 1914). Участва в Първата световна война като преводач на Южния (Солунски) фронт, и в Главната квартира на армията в Кюстендил. След войната се установява в Кюстендил (до 1923), преподавайки френски език в Кюстендилската гимназия и философия във Висшия педагогически курс.

Частен доцент (1923 – 1943) в Катедрата по сравнително литературознание на Софийския университет. За пръв път печата стихове през 1907 г. в сп. „Художник“. Сътрудничи на списанията „Демократически преглед“, „Художник“, „Съвременна илюстрация“, „Факел“, „Звено“ и др. Твори във всички литературни жанрове – лирика, лиро-епически поеми, художествена проза, драматургия, литературна теория и критика. Създава произведения за деца – стихове, поемки, приказки, „драматични поеми“.

Емануил Попдимитров е полиглот и преводач, владеещ доста езици – сръбски, френски, немски, италиански, руски, норвежки, турски, унгарски, румънски, латински, еврейски и др. Превежда и издава на съвременен български език основни произведения на старобългарската литература. Превежда „Крал Хенрих четвърти“ от Уилям Шекспир (1908), „Песен за камбаната“ от Фридрих Шилер (1930), „Апостолът“ от Шандор Петьофи (1946), както и творби на Гьоте, Хайнрих Хайне, Артюр Рембо, Александър Пушкин, Михаил Лермонтов, Ана Ахматова, и др. Издава студия за Хенрик Ибсен. Рисува (с молив и маслени бои) пейзажи и портрети. Издава книги за Западните покрайнини на немски и английски език.

INTERVIEW WITH ETA MICHAEL SMITH

EG Times: Hi, Michael! Thank you for accepting this interview! Would you, please, introduce yourself to the readers?

Michael Smith: Hello! My name is Michael Smith and I am an American English teacher at the language school here in Kyustendil. I am originally from St. Louis, Missouri, but I have studied in St. Petersburg in Russia, Paris in France, and Los Angeles, California. I am loving the city of Kyustendil and the entire country of Bulgaria so far, and am very honored to be teaching at our school here.

EG Times: Tell us a bit about the process of applying for The English Teaching Assistant (ETA) Program. Why did you want to become a teacher?

Michael Smith: The application process is pretty intense. There are usually about 80 applicants who want to teach in Bulgaria and they have just about 30 openings. I went through several interviews with the Fulbright Bulgaria staff and wrote a few short essays about why I thought I would be a good fit for the position. I wanted to become a teacher, especially in another country, because I think education is the most important thing in the world. I believe that if we do not prepare future generations, it will lead to many problems down the road. The spread of misinformation has greatly increased with social media and the internet in general, so now education is even more important. I also just love working with young students, because it makes work so much more fun.

EG Times: What are your reasons for wanting to teach abroad and why did you choose this school and this location?

Michael Smith: I wanted to teach abroad because I love experiencing new cultures and new ways of living. All of the places where I have lived and studied were vastly different from one another, and Bulgaria is very unique, as well. I actually did not choose which school or city to teach in. Fulbright Bulgaria makes that decision, but I am so happy that I was placed here in Kyustendil. The town is beautiful and full of rich history, and the students and teachers at our language school have been very welcoming to me.

EG Times: Would you tell us more about your experience in the country, the town, and the school so far.

Michael Smith: Honestly, I did not know much about Bulgaria when I first applied for the teaching position, but as the process went on I began to read much more about the culture and history. It has been amazing to see the historical monuments around the town, as well as Hisarlarka Fortress. I am a huge lover of history and Bulgaria is full of it, so this was definitely the right place for me. I have been able to visit many different cities in Bulgaria so far including Sofia, Burgas, Varna, Dobrich, Haskovo, and Veliko Tarnovo to name a few. I am amazed at how unique and beautiful every city is, but still Kyustendil has to be my favorite. My experiences at our school have been only positive so far. All of the teachers and staff are so friendly and welcoming to me, and it really already feels like home. I love all of the students, also. They are all very excited to practice their English with me and I am truly so impressed with how advanced and confident they all are. I cannot wait to see how much they have improved by the end of the year.

EG Times: How have you prepared yourself for the cultural differences you're going to experience in a new country? How did you plan to help yourself adapt to life in our country, especially during a pandemic?

Michael Smith: Like I said, I have lived in other countries before so I really was not too worried about it. I read up on Bulgarian culture and history before arriving, but the Fulbright orientation was extremely helpful with preparing for teaching and living in another country during a pandemic. They made us feel extremely safe and gave us all of the resources we might need. I still need to work on my Bulgarian skills, but I feel very comfortable in Kyustendil and Bulgaria, as a whole.

EG Times: What are the main challenges for you teaching in a different country?

Michael Smith: I would say the biggest challenge is the language barrier. It is a little difficult when I ask a question in class, and I can tell that a student really wants to answer but they just do not have the English vocabulary to answer. Another challenge is recognizing that our high school here in Kyustendil is not the same as my high school was in St. Louis. I attended a Catholic, private school which was very strict on the students and put them under a lot of pressure. Looking back on it, I can see that there were a lot of problems with that method of teaching, but it is the method that I am used to. So, adjusting the style of teaching I am familiar with to something that will relate to the students here has also been a little bit difficult.

EG Times: So, holiday season is approaching, what are your plans for Christmas break?

Michael Smith: I will be traveling back to the United States for the Holiday break to spend some time with my family! I am very excited to see them all again, especially my dog, Otis. I am looking forward to spending time with my friends that I have not seen for months, as well. I also will be bringing back some very common American snacks to share with the students and faculty, although I think the Bulgarian versions will be much better!

EG Times: Thank you for taking the time to give an interview for our school newspaper EG Times! Happy Holidays!

Michael Smith: Thank you so much for taking the time to interview me! It is such an honor to be a teacher at this school with so many other great teachers and gifted students.

ИНТЕРВЮ СЪС СИЯНА СЕРАФИМОВА ВИПУСК 2020

ЕГ Таймс: Здравей Сияна, благодарим ти, че се съ согласи да дадеш интервю за училищния вестник! Разкажи ни накратко за себе си.

Сияна Серафимова: Здравейте! Накратко, бивш възпитаник на гимназията, в момента уча и работя в София. Обожавам да танцувам, но напоследък 24 часа на денонощие не ми стигат, за да го правя. Мога да кажа, че за 19 годишна възраст, още отсега усещам отговорности и срещам трудности, които не съм си представяла, че ще изпитам.

ЕГ Таймс: В гимназията беше член на клуб „Училищен вестник“ и пишеше статии на немски език. Като бивш журналист за училищния вестник, какво е усещането да си от другата страна?

Сияна Серафимова: Въпреки че вече не пиша за вестника, аз все още го следя и се чувствам част от него. Много ми е странно, тъй като, когато ние интервюирахме бивши възпитаници, те бяха някак си вече успели в моите очи или пък завършили университети извън България и не само, разбира се, но аз определено не се чувствам като тях, затова го има това странно, но и хубаво усещане.

ЕГ Таймс: В момента си студент. Разкажи ни повече за специалността, която изучаваш в университета.

Сияна Серафимова: Уча в Софийския университет, втора година съм и специалността ми е „Българска филология“. Никога през годините в гимназията не съм се замисляла да уча това, в желанията ми, когато кандидатствах, беше на последно място. Написах „Английска филология“ и спонтанно реших да добавя и българска. До последно мислех да пропусна една година и да не записвам, но реших да опитам и ако не ми хареса, да се откажа. Днес съм много благодарна, че дадох шанс, защото не си се представям да уча друго. Филологията е прекрасна специалност, на мен много ми харесват дисциплините, които изучавам и самите преподаватели. Имам и много възможности за развитие след това, въпреки че повечето, които знаят какво уча, вече ме виждат като бъдещ учител.

2022

ЕГ Таймс: Наскоро ти се случи нещо много вълнуващо, би ли разказала на читателите ни за новата си работа и как ЕГ „Д-р Петър Берон“ е свързана с настоящата ти професионална реализация?

Сияна Серафимова: Вече официално мога да кажа, че съм стюардеса. Отне ми много време, усилия, сън и нерви. Цялото „пътешествие“ започна още от края на лятото. Отидох отново в Будапеца, тъй като там ми бяха финалните изпити и казвам отново, защото именно първото ми посещение беше благодарение на гимназията и като цяло първото ми пътуване със самолет също. Годината беше 2019 и летяхме с компанията, за която сега работя-Wizz Air. За работата мога да кажа, че е динамична, нямаш фиксирано работно време, трябва винаги да си в кондиция, отначало е много трудно да свикнеш с всички процедури. Ако трябва да съм честна, очаквах да е много лесно, защото като чуеш името на компанията, знаеш, че е low-cost и не очаквах да са толкова стриктни. На мен вече ми се случва да работя от 3 през нощта до 10 сутринта, вече ми се случва и да ме извикат от stand by, вече исках и да се отказвам дори, тъй като в един момент всичко ми се струпа и психически не издържах, но това беше един период, който се надявам да не се повтори.

ЕГ Таймс: Как Езикова гимназия помогна за този избор? Какво е предимството ѝ пред други училища? Какво ти дадоха учителите? Какво цениш най-много от времето прекарано в училището си?

Сияна Серафимова: Езикова гимназия ми отвори очите за света. Неслучайно се казва, че езиците отварят врати, но и пътуванията, от които бях част, помогнаха за това. Надявам се да се организират повече, когато ситуацията с вируса утихне още повече. Предимството на гимназията е, че не налага мнение, не те „затваря“, а точно обратното, дори да искаш да изучаваш биология, ти имаш тази опция и то на доста добро ниво. Хора от моя випуск успешно си взеха кандидат-студентските изпити, а един от тях, мой приятел, дори не ходеше на допълнителни уроци. В моята специалност присъства и историята до някаква степен, пък докато бях в гимназията знаех, че няма да продължавам с история и съм полагала малко усилия, но в университета, когато попитат за някоя година, аз отговарям и то правилно. Мисълта ми е, че, да, изучават се системно чужди езици, но останалите предмети не са по-малко важни. За учителите, каквото и да кажа, ще е малко. Просто съм благодарна, много от тях са ми давали съвети, не само знания, дори са ми разказвали за техни лични преживявания, някои от които още помня и които са ми били мотивация. Те вярваха в мен, когато аз не си. На последния въпрос не мога да отговоря, защото ценя изцяло времето, прекарано там.

ЕГ Таймс: Опиши Езикова гимназия с една дума.

Сияна Серафимова: Спокойствие. Разбира се, ако ме бяхте питали преди няколко месеца, нямаше да избира тази дума. Сега осъзнавам, колко добре съм се чувствала в гимназията, колко сигурна. Имало е моменти, в които домашните са били много, уроците също, не ми е стигало време, но пак не съм чувствала напрежението, което изпитах преди няколко седмици. Всеки си мисли, че в университета е по-лесно, ами не е, особено ако искаш наистина да учиш, а не просто „детето да зацъфти нещо“, затова просто се наслаждавайте на ученическите години, безценни са.

ИНТЕРВЮ С АЛЕКС ЛАЗОВ 12 А КЛАС

ЕГ Таймс: Здравей Алекс, благодарим ти, че се съгласи да дадеш интервю за училищния вестник! Разкажи ни нещичко за себе си.

Алекс Лазов: Здравейте! Аз съм Алекс Лазов и в момента съм 12 клас. През годините открих много неща, които привличат вниманието ми в артистична насока и мога да определя себе си като творец.

ЕГ Таймс: Като ученик в ЕГ „Д-р Петър Берон“ си изключително активен в дейностите на различни клубове за извънкласна дейност. Разкажи ни малко за многобройните си участия и постижения. Какво други хобита имаш?

Алекс Лазов: Да, така е! От 2018 г. участвам в клуба по дебати на Езикова гимназия и заедно ходим на турнирите по речи и дебати на английски език BEST. През годините с най-добрата ми приятелка- Джули, печелим призови места в категория „Дуо интерпретация“. Също така съм участвал и в пиесата на английски език, вестникът на Езикова гимназия. В края на 2019 г. нашето училище организира благотворителен концерт в помощ на един наш съученик, в който също взех участие с моята най-добра приятелка и много други съученици и приятели. Като споменах по-горе имам много хобита и интереси и се надявам, че с напредване на годините те ще се увеличават.

ЕГ Таймс: Не е тайна, че си доста популярен в платформата TikTok- имаш десетки хиляди последователи и си невероятно талантлив и атрактивен. Би ли ни разказал малко повече за това как реши да започнеш да снимаш тези клипове и как ти идват идеите за „скетчете“, които сам измисляш?

Алекс Лазов: Всичко започна преди 6 месеца през пролетната ваканция. Приятелите ми бяха извън града, а на мен ми беше много скучно въкъщи. Написах си примерен сценарий и заснех първото си комедийно видео. Нямах абсолютно никаква представа, че би достигнало толкова много хора. На следващата сутрин се събудих и видях, че хиляди хора са го харесали и оттогава насам не съм спирал да качвам видеа. Идеите за клиповете идват от ежедневието ми. Чрез клиповете ми се опитвам да вкарам нотка смях в деня на човека пред екрана и от обратната връзка, която получавам от моите последователи, го осъществявам.

ЕГ Таймс: Наскоро ти се случи нещо много вълнуващо, беше гост в предаването на Нова ТВ „Здравей, България“. Поздравления! Предполагаме, че това интервю е свързано с профила ти в TikTok и с огромния брой последователи, които имаш.

Алекс Лазов: Първо, благодаря! Да, така е от екипът на “Здравей, България” се свързаха с мен за да разкажа повече за това, което правя. Все още не мога да осъзная какво ми се случи. Преживяването беше едно от най-хубавите и вълнуващи неща, които са ми се случвали.

ЕГ Таймс: Като дванадесетокласник, имаш ли вече планове за своето развитие след завършването на Езикова гимназия? Какво следва оттук нататък за Алекс Лазов?

Алекс Лазов: След завършването на гимназията ще кандидатствам в НАТФИЗ и ще продължа да развивам платформата си онлайн. Планът ми за в бъдеще е да продължа даворя неща, които мотивират и зареждат хората позитивно.

PHYSISCHE GESUNDHEIT WÄREND COVID-19

In den letzten Monaten denke ich sehr oft an das, was in letzter Zeit passiert. COVID, Protesten und Online Schooling machen alles schwieriger als es sein sollte. Ich vermisse die Zeiten, in denen ich so zu sagen "frei" war. Ich vermisse die Zeiten, in denen es möglich war, normal in den Supermarkt zu gehen, oder normal in einen Bus zu steigen, ohne die Poster, auf denen es steht: "Wir lassen nur Leute mit Masken zu!" oder "Tragen sie Ihre Maske!".

Als ein Teenager kann ich sagen, dass es wirklich ein komisches Gefühl ist, wenn ich meine Lehrer nur über dem Laptop hören kann. Auch so meine Mitschüler. Ich habe meistens ein Gefühl, als ob ich gesperrt bin. Gesperrt in meinem Zimmer. Gesperrt in meinem Kopf. Mit der Zeit wird es schwieriger rauszugehen und die Natur wirklich zu genießen. Ich verliere Motivation für alles. Es wird schwieriger für mich, meine Hausaufgaben zu machen oder mein Zimmer aufzuräumen. Ich habe gemerkt, dass alles, das ich lerne, für mich viel schwieriger aussieht, als es eigentlich ist. Ich höre dauernd "Du musst mehr lernen", "Schau auf deine Noten", "Mensch, was passiert mit dir, warum tust du nicht was wirklich wichtig ist?" "Wann wirst du endlich vom Bett aufstehen?" Manchmal denke ich, dass es meine Schuld ist. Manchmal denke ich auch, dass keiner wirklich in dieser Situation schuldig ist. Ich fühle mich aber, als ob die Schule nicht schwierig ist, aber ich bin. Vielleicht will ich einfach nicht. In letzter Zeit ist es einfach so. Trotzdem versuche ich jeden Tag besser zu machen. Ich versuche mich auf das Gute zu konzentrieren. Ich habe mit der Zeit begriffen, dass ich auch ein Mensch bin. Ich habe auch Gefühle und ich habe nicht endlose Motivation und Energie für alles. Es ist normal, dass ich mich so fühle. Es sind schwierige Zeiten, und ich bin eine Person. Ich kann nicht die Welt wieder gutmachen. Wenigstens nicht alleine.

Deswegen, kann ich nur zu euch sagen - seid stark. Keep pushing. Alles wird früher oder später wieder OK sein. Nehmt euch etwas Zeit für etwas, das ihr mögt. Konzentriert euch auf etwas, das euch glücklich macht. Es gibt nur ein paar Dinge, die uns wirklich glücklich in diesen Zeiten machen können. Ihr solltet aneinander festhalten. Das ist das Einzige, das wirklich hilft. Wenigstens hilft es mir. Meine Freunde und Familie machen alles ein bisschen leichter. Ich suche die Kleinigkeiten in meiner täglichen Routine, die mich glücklich machen. Ich finde manchmal Sachen, die schon immer da waren, aber ich nie gefunden habe.

Passt auf euch selber auf. Eure physische Gesundheit ist ebenso wichtig in diesen Zeiten. Bleibt ruhig und denkt nicht zu viel über die Zukunft nach. Alles wird in Ordnung sein, solange wir nicht aufgeben!

Las universidades más populares de España

Cada año que pasa, nos planteamos la pregunta en qué universidad estudiar una carrera después del duodécimo grado. Se trata de una de las más importantes decisiones de nuestra vida de adolescentes, que determina nuestro futuro, y que debemos tomar de forma independiente y razonable. A continuación, les presentaré unas de las mejores universidades de España. Tal vez algunos de los que estáis estudiando español como segunda lengua extranjera os animáis y decidís seguir vuestros estudios universitarios en España.

1. La Universidad de Salamanca

Salamanca es una ciudad patrimonio de la humanidad, conocida en el mundo por su universidad que tiene más de ocho siglos de historia. Es la universidad más antigua de habla hispana y una de las más antiguas de Europa, junto con la de París, Oxford y Bolonia. De ahí partió el derecho de gentes, la primera gramática del español o el calendario gregoriano que nos rige. Cada año es destino para miles de extranjeros que quieren aprender español. Es el destino y el punto de partida para quienes se mueven por el conocimiento.

3. La universidad de Nebrija

La filosofía de la Universidad de Nebrija es aprender haciendo, lo que supone una experiencia vital en la transformación del estudiante hacia el conocimiento global, para protagonizar y liderar los cambios en los que está inmerso. Tiene un compromiso firme con las empresas para el desarrollo de la formación en competencias profesionales, que garantiza prácticas de calidad al estudiante, para que se incorpore con su ambición de crecer vital e intelectualmente durante su etapa universitaria. Sus alumnos saben articular plenamente sus conocimientos y capacidades con la sociedad nacional e internacional en la que desarrollarán sus habilidades profesionales.

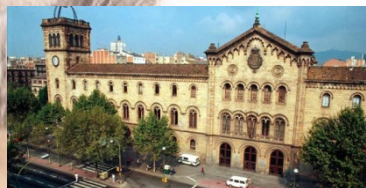
2. Universidad Complutense de Madrid

Conocida durante mucho tiempo como “la Docta”, la Universidad Complutense de Madrid era - desde finales del siglo XIX hasta principios del XX - la única institución española autorizada a otorgar el título de doctor. Hoy, está considerada como una de las más prestigiosas e importantes del país. También dispone de una Unidad de Igualdad que tiene como objetivo principal la construcción de una cultura que permita a la comunidad universitaria participar en el desarrollo del principio de igualdad de trato y de oportunidades entre mujeres y hombres.

4. La Universidad de Barcelona

La Universidad de Barcelona es la universidad pública principal de Cataluña, con el mayor número de estudiantes y la oferta formativa más amplia y completa. Además, es el principal centro de investigación universitario del Estado y uno de los más importantes de Europa, tanto por el número de programas de investigación como por la excelencia lograda en este terreno.

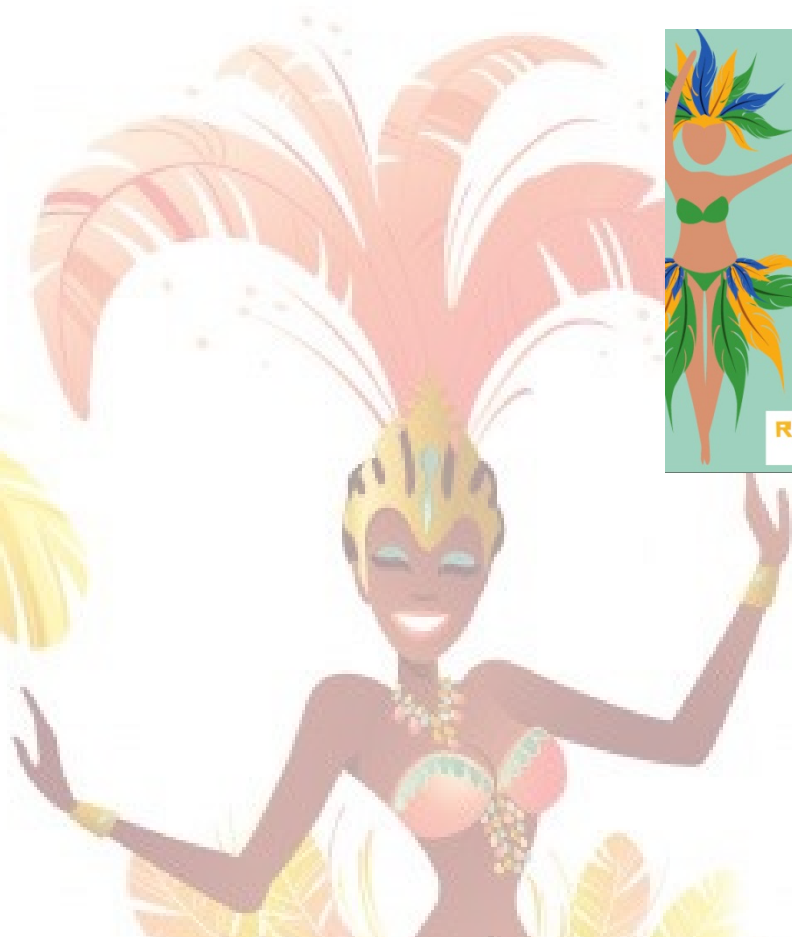

5. La Universidad de Navarra

La Universidad de Navarra es una institución de inspiración cristiana, promovida por san Josemaría Escrivá de Balaguer, fundador del Opus Dei. Su misión es buscar y transmitir la verdad, contribuir a la formación académica, cultural y personal de sus estudiantes; promover la investigación científica y la actividad asistencial; ofrecer adecuadas posibilidades de desarrollo a sus profesores y empleados; y realizar una amplia labor de extensión cultural y promoción social, con una clara finalidad de servicio.

Destaca en los bloques de la experiencia del alumnado, la preparación para la vida laboral y la calidad del profesorado y la investigación.

El Carnaval de Río es el evento ineludible que cuenta con desfiles sensacionales, música, bailarines, disfraces impresionantes y fiestas por todas partes. La fiesta más icónica de Brasil se realizará entre el 25 de febrero y el 5 de marzo 2022 y tiene una duración de cuatro días en los cuales las escuelas de Samba se dan cita para competir, y en donde la ciudad recibe visitantes de todo el mundo, vistiéndose de un solo color, la alegría! Si todavía se pregunta si ir o no, la respuesta es ¡Mil veces Sí!

Веселото приключение на Снежко

Тази Коледа за Моника и Ани –две сестри, била най-смешната , най –забавната от всички досега. Защо? Ами сега ще ви разкажа...

Било сутринта преди Коледа. Цяла нощ неуморно валил сняг и отрупал целия двор на момичетата. Те излезли навън , търкаляли големи снежни топки и си направили снежен човек. Сложили му очички от въгленчета , нос от морков , уста от суха червена чушка . Преметнали през рамото му шарено шалче и му заболи една стара метла , вместо ръка. Снежният човек сякаш много се харесвал и все едно самодоволно се усмихвал, че се е появил на този свят. Двете сестри решили да сменят играта и да започнат бой със снежни топки . Замеряли се и се смеели , но внезапно Моника ударило силно Ани с голяма сила и тя паднала. Момичетата се скарали.

- Защо ме удари? -попитала гневно Ани.

-Съжалявам, не беше нарочно! - отвърнала притеснено Моника.

В същия миг на двора излязла майка им , която видяла случилото се .

-Влезте, деца мои ! Направила съм топла супа, с която ще затоплите вашите взаимоотношения.

Снежко дочул за очакваното „затоплине” и силно се притеснил. Не знаел какво да прави . Решил , за да не се разтопи , да влезе в къщата и да се мушне в хладилника. Когато светлините в целия дом угаснали и всички заспали, той тайно се промъкнал в кухнята и отворил хладилника. Там било пълно с храна .

-И какво ще правя сега? Няма да мога да се побера. Ще трябва да изям всичко-помислил си Снежко. –Но ще кача килограми! Е, поне няма да се разтопя!- и така се решил да изяде цялата храна .

На сутринта майката станала , отишла в кухнята да приготви закуска за семейството си. Отворила хладилника , подскочила от страх, извикала от ужас и бързо затворила хладилника. Дочули писъка ѝ ,двете сестрички и татко им бързо пристигнали. Майката стояла неподвижно и само сочела с пръст хладилника. Обзети от любопитство , те го отворили , а събудилият се вече Снежко ги погледнал , усмихнал се и казал:

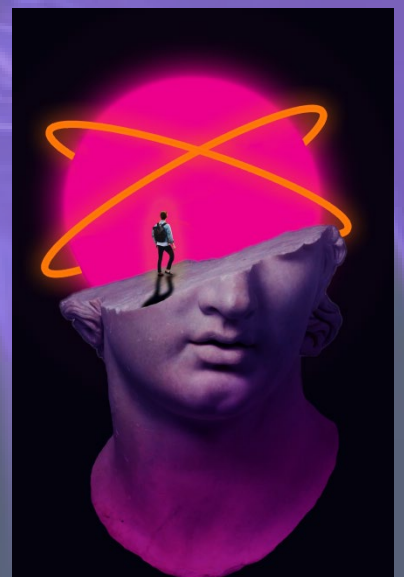
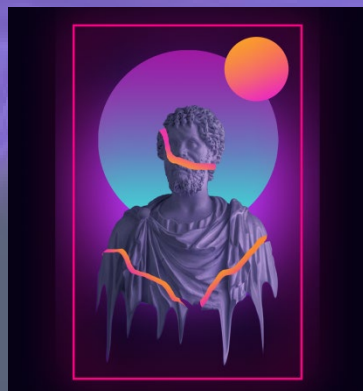
-Весела Коледа, мило семейство! Добре, че имате голям хладилник, та се спасих от „затоплинето”.

Настанал смях .... И аз много се смях...Весела Коледа и на вас!

Автор: Любов-Мария Бекова, 12 б клас

DIGITAL ART

by Julia Zaharieva 12 a

eg-kn.eu

Модел: Мадлен Манова 11 а клас
в ролята на младата Моника Белучи

eg-times-kyustendil.blogspot.com

facebook.com/EG.Times

Фотограф: Яна Николова 12 в